

Marcel Rejmánek. Z každého badatelského úkolu vznikaly publikace, často monografické povahy, které v dnešní době nebývají tolik ceněny při preferenci článků v impaktovaných vědeckých časopisech. Přesto tehdejší knižní díla, zvláště ta zveřejněná v angličtině, mají trvalou hodnotu, trvalejší než některé tematicky úzce zaměřené články s efemérní odezvou. Důležité bylo také zapojení diplomantů a doktorandů (tehdy aspirantů) do psaní takových souhrnných děl. Metody měření vodního potenciálu kořenů vypracované Jiřinou jsou zahrnuty v příručkách a dodnes se využívají u nás i v zahraničí, jakkoli technická modernizace rozšířila metodické a interpretační možnosti. Tehdejší pražská geobotanika si držela dobré jméno též pro své bezprostřední napojení na disciplíny provázané s praxí – na lesnictví, zemědělství, vodohospodářství, potravinářství, ochranu přírody. Požadavky na expertizní činnost a čekání na čerstvé absolventy byly patrné na všech stranách. To vycházelo také ze skutečnosti, že takto zaměřené absolventy produkovala v té době jen pražská přírodovědecká fakulta.

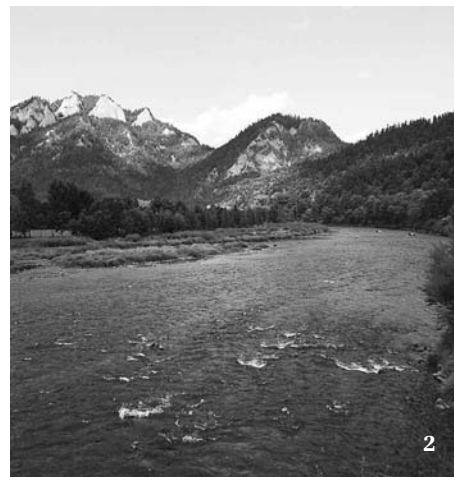
Jiřina Slavíková svými aktivitami naprosto přesahovala hranice katedry a fakulty, byla členkou redakční rady časopisu *Preslia* vydávaného Československou (dnes Českou) botanickou společností, pracovala jako členka výboru Ekologické sekce Biologické společnosti ČSAV (do r. 1982), byla zpravodajkou pro ochranu přírody v Praze 2. Díky své ekofyziologické erudici měla také blízko k aktivitám rostlinných fyziologů – roli v této širší záběru zajisté sehrálo též dodnes trvající manželství s Bohdanem Slavíkem (viz např. *Živa* 2015, 6: CXLI), mimořádnou osobností rostlinné fyziologie.

U nás, někdejších studentů, si Jiřinka získala respekt svou schopností s nadhledem, jemnou ironií a humorem, ale i s roz-

1 Jiřina Slavíková jako vedoucí exkurze v polovině 70. let 20. stol. s vegetačními ekology Jaroslavem Moravcem (v popředí), Janem Jeníkem (skloněný za ním), Marcelem Rejmánkem (vedle J. Slavíkové) **2** Další z mnoha geobotanických exkurzí s J. Slavíkovou – Pieniny 1978. Průrva Dunajce pod vápencovým vrchem Tri koruny ukazuje vztahy mezi substrátovou a vodní dynamikou na jedné straně a utvářením vegetace na straně druhé. Snímky z archivu P. Kováře

vahou řešit jak pracovní, tak lidské nebo společenské problémy. Dokázala dobře odhadnout naturel a vlohy každého adepta studia a zvolit mu téma, ať už spíše individualistické, anebo týmové, pro zpracování v diplomce. Kolektivy tmelila a při-

spívala k tradičně dobré atmosféře uvnitř geobotaniky, kterou na vnějšek dokázala obhajovat. Dodnes trvající sešlosti všech generací absolventů na tzv. zimních geobotanických slunovratech nebyly v době normalizace samozřejmostí a stávaly se i zámkou k represím „shora“. Navzdory tomu se, také její zásluhou, udržely a přes vzrůstající generační „nepřehlednost“ (počty absolventů v nové době silně narostly) zůstávají pojidlem mezi věkovými kohortami těch, kdo odtud vyšli. Zcela jistě mnozí rádi vzpomínají na letní exkurze naplánované a vedené Jiřinkou, z nichž si odnesli konkrétní poznatky o vegetaci, o přírodě nedotčené i člověkem pozmeněné, vše okořeněno občasným blouděním, hledáním ztracenců či utopenců (tady máme na mysli ty servírované v hospodách, ovšemže spolu s dalším sortimentem).

Jiřině Slavíkové k jejímu významnému výročí přejeme za všechny spřízněné pamětníky i za mladé současníky trvající zdraví a hodně povzbudivých momentů přicházejících jak z jejího oboru, tak ze světa bližních a přátel kolem.

Konference vědeckých týmů Akademie věd ČR

Dne 24. března 2016 proběhla v Praze konference špičkových vědeckých týmů, které představily aktuální stav výzkumných oblastí, jimž se věnují. Vědecká rada AV ČR zvolila jako kritérium výběru vysokou kvalitu výzkumu, odbornou reprezentativnost, atraktivitu pro odbornou i laickou veřejnost a perspektivu dalšího rozvoje studované problematiky. Bylo nominováno 13 badatelských skupin (z 400), jež byly doporučeny mezinárodními komisemi pro hodnocení výzkumné činnosti za léta 2010–14. Program byl rozdělen do čtyř sekcí.

První blok zahrnoval prezentace nositelů prestižního ERC grantu – Eduarda Feireisla (téma Tekutiny v pohybu) a Pavla Pudlák (Složitost výpočtů a složitost důkazů) z Matematického ústavu, a také Tomáše Jungwirtha z Fyzikálního ústavu (Spintronika: most mezi relativistickou kvantovou fyzikou a mikroelektronikou).

V druhé sekci vystoupil Ondřej Santolík z Ústavu fyziky atmosféry (Kosmické plazma pohledem umělých družic a meziplanetárních sond), Martin Kalbáč z Ústavu fyzikální chemie J. Heyrovského (Grafen) a Olga Šolcová z Ústavu chemických procesů (Katalýza, nanomateriály a biotechnologie – nové cesty v chemickém inženýrství).

Následný blok přinesl prezentace Leoše Valáška z Mikrobiologického ústavu (Mysterie začátku a konce aneb jak vdechnout genu život), Vojtěcha Novotného z Biologického centra (Biodiverzita na naší planetě: ekologické faktory zodpovědné za druhovou rozmanitost rostlin a živočichů), Petra Bartůňka z Ústavu molekulární genetiky (Buněčný osud a jak ho dokážeme ovlivnit).

Na závěr přednášel Michal Kejak z Národohospodářského ústavu (Racionální nepozornost a experimentální ekonomie), Michal Kopeček z Ústavu pro soudobé ději-

1 Předseda Vědecké rady AV ČR prof. Ing. Jiří Čtyroký, DrSc., a místopředseda Vědecké rady RNDr. Antonín Fejfar, CSc. (vlevo) při zahájení konference. Foto S. Kyselová, Akademický bulletin AV ČR

ny (Předpoklady, formy a aspekty „dlouhé systémové změny“ 1980–2000), Petr Kaderka z Ústavu pro jazyk český (K aktuálním trendům ve výzkumu jazyka a komunikace) a Lenka Bydžovská z Ústavu dějin umění (Současné přístupy k výzkumu výtvarného umění a architektury).